

Pecadors o malalts?

Dm, 20/04/2010 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Pecadors o malalts? En tot aquest enrenou dels delictes sexuals a menors s'ha escoltat poc la veu dels psiquiatres i de la medicina en general.

S'ha parlat molt, i amb raó, sobre justícia i condemna. S'ha criticat abastament que quan es tracte de clergues una part de la jerarquia hagi volgut tapar-ho. Dura crítica, per cert; ni que a cops per la distància temporal i cultural, una mica fora de context.

També la paraula pecat, pecadors... s'ha pronunciat des de diverses instàncies. Res a dir, si es refereix a la gravetat terrible de la matèria; però quan es fa un judici moral sobre qualsevol persona, la darrera paraula sobre pecador o no pecador pertany a Déu; cal recordar-ho. Només Ell sap la situació vertadera d'una consciència humana.

En opinió de no pocs psiquiatres i metges es tracte en molts casos d'una malaltia sexual, que pot esdevenir invencible en determinades condicions; com pot passar també en altres temes que mouen a actuar al subjecte de forma compulsiva i pràcticament mancada de llibertat de domini. Un fet descontrolat, que el primer que ho pot lamentar en hores de clarividència és el mateix subjecte. És molt possible, diuen, que alguns violadors i explotadors sexuals hagin estat ells mateixos víctimes d'abusos.

Hom es pregunta per què el silenci, al menys en els grans mitjans de comunicació, dels científics i entesos en aquest tema. Les seves aportacions i reflexions fan molta falta per poder informar a l'opinió amb un nivell suficient de clarividència. Evidentment això no representa cap escapament de la llei i la justícia, però pot ajudar a matisar tantes informacions generalitzades; i pot fins i tot representar un cert atenuant moral i fins judicial.

Uns fets determinats, si marginem el seu context subjectiu i ambiental, poden esdevenir un bon pretext per desacreditar i malmetre una persona, una família, una entitat i fins una institució.

Pecat, pecadors, delicte, justícia, llei, compensacions econòmiques, presons, condemnes, expulsions.....etc. Res a dir. Hi estem a favor.

I també: malaltia, patologies personals i socials, sanació, oportunitats, perdó, i la convicció que hi ha situacions personals que són com un crit a humanitzat a fons les frustracions del éssers humans. També hi estem a favor. Voldríem escoltar-ho més.

“Déu no ha enviat al seu Fill al món perquè el món fos condemnat, sinó per salvar-lo per mitjà d'Ell” (Joan 3,17)